

grundlaget i overensstemmelse med deres skattekraft.

For ikke at tynde lovtæksten med en beskrivelse af denne beregningsmåde har man fundet det hensigtsmæssigt at give ministeren bemyndigelse til at fastsætte reglerne herom i overensstemmelse med, hvad der er nærmere redegjort for i bemærkningerne til henholdsvis § 2, nr. 2, i forslag til lov om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner, og § 1, nr. 2, i forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning.

Spørgsmål 5:

Har ministeren indvendinger imod, at lovforslagets § 3 ændres, således at ændringer af udligningsgrundlaget fremlægges som lovændring i folketinget?

Samme spørgsmål stilles vedrørende § 4, stk. 2.

Svar:

De to bestemmelser i lovforslaget er — bortset fra redaktionelle ændringer — identiske med § 3, stk. 2, henholdsvis 2. og 1. pkt., i den gældende lov om generelle tilskud til kommunerne. Den førstnævnte bestemmelse blev optaget i loven ved lov nr. 294 af 9. juni 1971 om ændring af forskellige bestemmelser om tilskud til og udligning mellem kommunerne, medens § 3, stk. 2, 1. pkt. allerede fandtes i den oprindelige lov om generelle tilskud til kommunerne (nr. 234 af 4. juni 1969).

Den bestemmelse i den gældende lov, der svarer til § 3 i lovforslaget, har for nylig været anvendt i forbindelse med omlægningen af byrde- og opgavefordelingen på vejområdet. Efter forhandling med de kommunale organisationer er det med virkning fra og med finansåret 1973-74 besluttet, at kompensationen til amtskommunerne for vejrefusionens bortfald, 118,7 mill. kr., skal ydes i form af en forhøjelse af udligningsgrundlaget for det amtskommunale skattegrundlagstilskud. Finansudvalget har den 24. januar 1973 tiltrådt indenrigsministerens ansøgning om en sådan forhøjelse, og det hertil svarende beløb er optaget på finanslovforslaget for 1973-74 (§ 13.10.01.61.02.).

Forslagets § 4, stk. 2, der som nævnt svarer til den gældende lovs § 3, stk. 2, 1. pkt.,

har betydning i tilfælde, hvor en gennemført omlægning af byrde- og opgavefordelingen ønskes reguleret ved den automatiske forhøjelse eller nedsættelse af skattegrundlagstilskuddet, der vil indtræde som følge af en stigning eller et fald i den amtskommunale beskatning. Da den automatiske tilskudsregulering ikke kan indtræde samtidig med en gennemført omlægning, er det for den mellemtiliggende periode nødvendigt at regulere det gennemsnitlige skattetryk, der indgår i tilskudsberegningen. Der er allerede for 1973-74 og 1974-75 behov for en sådan kunstig regulering af tilskudsberegningen. Loven om offentlig sygesikring, der henlægger sygesikringen til amtskommunerne, forudsætter, at udgifterne hertil — med fradrag af statsrefusion — skal finansieres over den amtskommunale beskatning. Stigningen i det amtskommunale skattetryk slår imidlertid ikke igennem på den automatiske tilskudsberegning før i 1975-76. Der er derfor på finanslovforslaget for 1973-74 optaget et beløb på 140 mill. kr. med henblik på en sådan regulering (jfr. finanslovforslagets § 13.10.01.61.02.).

Det ville i begge de ovenfor beskrevne situationer have betydet en uheldig komplisering af samarbejdet med bl. a. de kommunale organisationer om den nærmere gennemførelse af de besluttede byrde- og opgaveomlægninger, hvis forhandlingerne skulle foregå under overholdelse af fristen for fremsættelse af lovforslag. Hertil kommer, at folketinget under behandlingen af selve opgaveomlægningerne normalt har lejlighed til at overveje de økonomiske konsekvenser heraf, og at kravet om finansudvalgets tilslutning til ændring af udligningsgrundlaget giver folketinget en afgørende indflydelse på dette.

Spørgsmål 6:

Vil ministeren tilstille udvalget beregninger over forslagernes økonomiske virkninger på alle kommuner og amter?

Svar:

a. *Virkningen af nr. 2 i forslaget til lov om ændring af lov om kommunal udligning.*

I bemærkningerne til lovforslaget, afsnit B, er det anslået, at tilskuddet til kommu-